

علیه تحرکات فاشیستی؛ تهدید و اخراج اجباری پناهجویان افغانستانی بایستیم!

اعلامیه سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

در بحبوحه بحران‌های عمیق اقتصادی-اجتماعی که دامن دولت‌ها در ایران و پاکستان را فرا گرفته است، موج جدیدی از تبلیغات و خشونت‌های برنامه‌ریزی شده راسیستی بر علیه پناهجویانی از افغانستان در این دو کشور به راه انداخته شده است. اذیت و آزار مستمر پناهجویان افغانستانی در این دو کشور پدیده تازمی نبوده، بل جزء سیاست کثیفی است که در پی هر بحرانی که موجودیت و تداوم قدرت حاکم را به چالش می‌کشد، این حربه جهت به انحراف کشاندن اذهان مردم عاصی و جان به لب رسیده از ناهنجاری‌های گسترده سیاسی، اقتصادی و اجتماعی، که بدون تردید از ماهیت این دولت‌های به شدت عقب‌گرا و مناسبات نابرابر مبتنی بر کارمزدی ناشی می‌گردد، در دستور کار قرار می‌گیرد.

در پاکستان در پی هر یورش و حمله انتحاری توسط گروه‌های تروریستی اسلامی، که به همدستی همه جانبه دولت و دستگاه‌های استخباراتی پاکستان ایجاد و پرورش یافته اند، قدرت حاکمه و مجریان امور آن را به پناهجویان افغانستانی و حضورشان نسبت داده و باززدانی کردن، شکنجه، اعمال محدودیت بر تردد آن‌ها، حتی برای خرید مواد غذایی، به آزار و اذیت سیستماتیک پناهجویان و در نهایت دیپورت‌شان می‌پردازند. همزمان با این دولتمردان، صاحبان سرمایه و صنایع بحران‌لا علاج و عمیق اقتصادی - سیاسی بی‌را که بیشتر ناشی از سیاست‌های میلیتاریستی و اقتصاد نئولیبرالی می‌باشد که برای میلیون‌ها انسان کارگر و محروم در این کشور پیامدی جز فقر، تباهی، خانه‌خرابی و نیستی در پی نداشته است به حضور پناهجویان در پاکستان نسبت می‌دهند؛ و برای رهبران طالبان هم این زمینه و امکان را میسر می‌سازند که گویا در "دفاع" از پناهجویان افغانستانی برای امارت اسلامی سرمایه کسب مشروعیت نمایند.

در ایران دولت جنایت‌پیشه جمهوری اسلامی هنوز از شوک خیزش‌ها و اعتراضات گسترده مردم ایران، مخصوصاً زنان، در اعتراض به قتل مهسا بیرون نشده است که پولیس تحمیل حجاب اجباری با ضرب و شتم آرمیتا گراوند دختر شانزده ساله‌ی را که بدون حجاب وارد میترو شده بود در حالت کوما روانه بیمارستان ساخت. بدون تردید آیت الله‌ها و رژیم اسلامی سرمایه که همچنان در باتلاق بحران‌های گسترده گرفتار است و بار دیگر چهره مرگ و نابودی حاکمیت استبدادی و ارتجاعی‌شان را در خشم انبار شده کارگران، زنان، جوانان و... می‌بینند، برای به انحراف کشاندن خشم برحق و انقلابی مردم به پاخواسته ایران متوسل به هر اقدام کثیفی از جمله دامن زدن به تعصبات کور نژادپرستانه و بدوی می‌شوند. درنده‌خویی آیت الله‌ها و پاسبانان جمهوری نکبت‌بار اسلامی سرمایه محدود به کشتار وحشیانه شهروندان ایران نبوده بل تمام مصائب و مشکلات اقتصادی و شرایط دشوار معیشتی، بیکاری، فقر، کمبود مسکن، عدم امنیت همه فرآورده نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی در ایران می‌باشد. جمهوری اسلامی با کتمان نقش خودش در ایجاد این همه ناهنجاری‌های اجتماعی، پناهجویان افغانستانی را که با فروش ارزان نیروی کارشان در سخت‌ترین شرایط نقش مهمی در ایجاد ثروت در ایران داشته اند، مسبب گرانی، کمبود مسکن، بیکاری و بی‌امنیتی در ایران معرفی نموده و تلاش دارد با این ترفند و وسیله فشار اعتراضات مردم را بر گلویش تخفیف دهد.

رژیم سرمایه‌داری در ایران و جناح‌های مختلف بورژوازی از لیبرال تا سلطنت‌طلب برای بقا و استمرار نظام و مناسبات سرمایه‌داری روی ناآگاهی، تعصبات، تفرقه و هنجارهای عقیم‌انده در میان مردمی که در اثر فقر ممتد و جهل فزاینده عاجز از درک عامل و عوامل درد و رنج‌شان هستند، سرمایه‌گذاری می‌کنند و با تأسف بخشی از این مردم به راحتی به دام ترفند‌های ناسیونالیستی می‌افتند و عامل رنج، محنت و ادبارشان را به اعتبار زادگاه، تبار و مذهب در وجود هم طبقه‌ی‌های محرومتر و بی‌نوا تر از خود می‌بینند. اما واقعیت این است که این دو بخش از طبقه کارگر و کسانی که از بربریت بر پا داشته شده توسط سرمایه‌داری جهانی در همراهی و همکاری رژیم جمهوری اسلامی، فرار کرده اند همسرشت و هم سرنوشت اند.

اخراج پناهجویان افغانستانی از ایران و پاکستان به هیچ وجهی نمی‌تواند سبب تخفیف مشکلات اقتصادی کارگران و فرودستان در این دو کشور گردد. هدف جمهوری اسلامی ایجاد شگاف میان نیرویی است که منافع مشترک داشته و تأمین منافع آن‌ها با به زیر کشیدن دولت جمهوری اسلامی می‌تواند تحقق یابد.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان با جدیت خواهان افشای سیاست‌های ناسیونالیستی جمهوری جنایت کار اسلامی ایران، نیروهای راست بورژوازی چه در قامت لیبرال و چه فاشیست‌های سلطنت‌طلب و آریامهری و همچنان دولت ارتجاعی پاکستان این حامی منطقی تروریست‌های اسلامی می‌باشد. تنها با سرنگونی انقلابی دولت‌های اسلامی زاینده نظام سرمایه‌داری جهانی است که می‌توان ستم، محرومیت و تبعیض، نابرابری و اپارتاید جنسیتی را بر انداخت. سرنگونی نظام سرمایه و حکومت‌های دینی یک نیاز میرم اجتماعی است. مهاجرت شهروندان افغانستانی اعتراض در برابر ستمی است که از تباری سرمایه و دین به وجود آمده و حذف این دو پدیده می‌تواند نقطه پایانی بر مهاجرت‌های اجباری بنهد.

مرگ بر امارت اسلامی سرمایه!

نه به فاشیسم؛ زنده باد همبستگی طبقاتی کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

اکتوبر 2023، میزان ۱۴۰۲

